

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Załucki

w sprawie z powództwa G. [...] spółki akcyjnej w P.

przeciwko P. [...] spółce akcyjnej w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 maja 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 1 marca 2021 r., sygn. akt I AGa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5.400
(pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

G. [...] S.A. z siedzibą w P. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 1 marca 2021 r., oddalającego jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 5 marca 2018 r., którym oddalono powództwo przeciwko P. [...] S.A. z siedzibą w K. o zapłatę 1 540 882,39 zł.

Sąd Najwyższy zważył:

W niniejszej skardze powołano się na przesłankę wskazaną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarżąca podnosi, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej wynika z naruszenia art. 435 § 1 k.c. poprzez błędne przyjęcie, że do zawalenia się

konstrukcji doszło po zakończeniu przez pozwanego prac i przyjęcie, że mógłby on ponosić odpowiedzialność jedynie na podstawie art. 415 k.c..

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2016 r., IV CSK 729/14 oraz z dnia 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15 - nie publ.). Musi być zatem oczywiste, że ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna bez głębszej analizy przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, która przesądza o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2012 r., II CSK 225/11, nie publ.; z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.).

Nie sposób podzielić argumentacji skarżącej. Przedmiotem przedstawionego przez nią wywodu nie jest bowiem naruszenie określonych przepisów prawa, lecz zaprezentowanie innego niż przyjęty przez sąd *meriti* wariantu sposobu oceny okoliczności faktycznych sprawy. Wnioski dotyczące zasad odpowiedzialności sformułowane zostały w oparciu o inne okoliczności niż przyjęte w sprawie, mają zatem jedynie charakter hipotetyczny. Oczywista zasadność dotyczyć ma natomiast naruszenia przepisu prawa w świetle ustalonego przez sąd odwoławczy stanu faktycznego sprawy. Zarzuty dotyczące ustalania faktów lub oceny dowodów nie mogą zaś stać się przedmiotem skargi kasacyjnej na mocy art. 398³ § 3 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c., o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zaś na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie.

